

PÍSEŇ 0731

Slunce za horu zapadá

(1576, 1601), 1683

1. Slun-ce za ho - ru za - pa - dá, noc mo - cí tem - nou k nám pa - dá,

Kri - ste, svět-lo, rač sví - ti - ti, ne-dej v tem-no - stech blou - di - ti.

2. Bohu děkujeme před svým snem,
že provázel nás tímto dnem,
chránil všech nebezpečností,
ze svého milosrdenství.
3. Odpusť, v čem jsme pobloudili,
před tebou samým hřešili,
nedej v tom duši zahynout,
dej v naději odpočinout.

Nikolaus Herman 1560,
Svatojánský kanc. 1864,
upravil Zd. Trtík